

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить

щотижня

з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 31 (572)

Субота, 5 серпня 1978 року

Ціна 2 коп.

СЛАВНИЙ ШЛЯХ ЛЕНІНСЬКОЇ ПАРТІЇ

Комуністи, всі трудящі Радянського Союзу, наші зарубіжні друзі відзначають 75-річчя II з'їзду РСДРП, який ознаменував собою поворотний етап у розвитку робітничого і всього революційно-визвольного руху. На II з'їзді РСДРП завершився процес об'єднання революційних марксистських організацій Росії в єдину пролетарську партію нового типу — партію більшовиків.

За своїми ідейно-політичними і організаційними принципами вона докорінно відрізнялась від усіх робітничих партій, які існували у той час. Підкреслюючи цей факт, В. І. Ленін писав: «Більшовизм існує, як течія політичної думки і як політична партія, з 1903 року» (Повне зібрання творів, т. 41, стор. 6).

Ідейною основою більшовицької партії стало революційне вчення марксизму, яке Ленін відстоював у боротьбі за опортунізм, розвинув і збагатив стосовно до нових історичних умов. Спираючись на нього, II з'їзд РСДРП у прийнятій ним першій партійній Програмі дав глибокий науковий аналіз сучасної епохи, визначив магістральні напрями боротьби за повалення самодержавства і капіталізму, за встановлення диктатури пролетаріату.

З перших кроків своєї революційно-перетворюючої діяльності партія більшовиків виступила як передовий і боездатний загін робітничого класу: вона була побудована на ленінському принципі демократичного централізму, на початках ідейної і організаційної єдності, згуртованості і пролетарського інтернаціоналізму.

За три чверті століття ленінська партія пройшла великий шлях боротьби і перемог. Вона провела російський робітничий клас і його союзників через три революції. Перемога Великого Жовтня ознаменувала досягнення тих історичних шлей, які були накреслені в першій партійній Програмі.

З утвердженням диктатури пролетаріату відбувся докорінний поворот не тільки в долі нашої Батьківщини, яка вступила на шлях будівництва соціалістичного суспільства. Круто змінився і розвиток усього людства. Настала епоха революційного переходу від капіталізму до соціалізму в світовому масштабі.

Наша країна першою здійснила цей історичний перехід. Величезні труднощі долав радянський народ в ході соціалістичних перетворень. І всі перемоги, які здобув він у мирній праці і воєнних випробуваннях, зв'язані з багатогранною діяльністю ленінської партії комуністів.

Під її керівництвом радянський народ проклав стовповий шлях до соціалізму, по якому тепер ідуть багато народів земної кулі. Велика співдружність соціалістичних держав стала вирішальним фактором сучасного розвитку світу. В Радянському Союзі побудовано розвинуте соціалістичне суспільство — закономірний етап у становленні комуністичної формації.

Основне завдання сучасної політики і практичної діяльності КПРС — дедалі повніше задоволення матеріальних і культурних потреб людей. Його розв'язання вимагає дальшого посилення партійного керівництва суспільством. Тепер немає такої ділянки економічного, соціально-політичного і культурного життя країни, на яку б не поширювався спрямовуючий і організуючий вплив партії. КПРС стала ядром політичної системи радянського суспільства, всіх державних і громадських організацій. Це чітко відображено в новій Конституції СРСР.

З побудовою розвинутого соціалізму КПРС, зберігаючи свою класову природу як партія робітничого класу, стала авангардом усього радянського народу. У служінні йому вона бачить своє найвище покликання.

Озброєна марксистсько-ленінським ученням, партія визначає генеральну перспективу розвитку суспільства, внутрішню і зовнішню політику, постійно вдосконалює форми і методи партійного керівництва економікою і культурою, вихованням людей.

На II з'їзді РСДРП В. І. Ленін наполегливо відстоював необхідність високо піднести звання і значення члена партії, рішуче боровся проти панського анархізму меншовиків, за з'єднання в партійному житті пролетарського демократизму з централізованим керівництвом і єдиною дисципліною. Цей ленінський підхід до корінних проблем партійного будівництва залишається на озброєнні партії і в наші дні.

Зростання ролі партії, посилення її керівної діяльності з особ-

ливою наочністю виявляються в плідній, творчій роботі ЦК КПРС, його Політбюро на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим. Тепер у центрі їх уваги стоять проблеми, зв'язані з втіленням у життя рішень XXV з'їзду КПРС у галузі внутрішньої і зовнішньої політики.

У матеріалах наступних пленумів ЦК КПРС, у виступах на них товариша Л. І. Брежнєва визначено вирішальні ділянки роботи в промисловості і сільському господарстві, які вимагають до себе головної уваги партійних, радянських і господарських органів, найбільшої концентрації сил партії і народу.

Пленум ЦК КПРС, який пройшов недавно, обговорив питання «Про дальший розвиток сільського господарства СРСР». У доповіді товариша Л. І. Брежнєва, в прийнятій постанові Пленуму дано всебічний, глибоко науковий аналіз політики і практичної діяльності партії по розвитку соціалістичного сільського господарства на сучасному етапі, визначено основні шляхи і конкретні заходи його дальшого піднесення.

Керуючись принципом пролетарського інтернаціоналізму, оголошеним ще на II з'їзді РСДРП, КПРС послідовно проводить тисно на забезпечення політичної згуртованості і економічної інтеграції соціалістичних держав, зміцнення єдності світового комуністичного і робітничого руху, подання допомоги народам, які борються за національну незалежність і соціальний прогрес, поглиблення розвідки і розвитку широкого міжнародного співробітництва.

Відмічаючи значення II з'їзду, товариш Л. І. Брежнєв говорив: «Ми не забуваємо і ніколи не забудемо про те, що початок шляху, який привів нас до вершин, на які ми піднялися сьогодні, — це II з'їзд РСДРП, ще прийнята ним перша ленінська Програма нашої партії».

75 років тому партія являла собою невелику когорту пролетарських революціонерів. Нині КПРС об'єднує в своїх рядах більш як 16 мільйонів комуністів. Правляча партія першої в світі соціалістичної держави, вона впевнено веде трудящих Радянської країни до перемоги комунізму.

В. ШАПКО,
доктор історичних наук.

Десятий п'ятиріччя — високі темпи і якість. Під таким девізом працюють комсомольці і молодь рукавичної дільниці Сумського учбово-виробничого підприємства. Вони весь час у творчому пошуку, знаходять і впроваджують у виробництво невикористані резерви і можливості. Мета молодих трудівників — добитися піднесення ефективності виробництва, достроково виконати завдання третього року і п'ятирічки в цілому.

На знімку: (зліва направо) комсомолки Любов Курдес, Ольга Коросенко, Любов Мостова (нормувальниця, секретар комсомольської організації УВП) і Надія Ярошенко обмінюються досвідом роботи.

Фото Й. ЯКОВЕНКА.

Завтра — Всесоюзний

День залізничника

В ДОРОЗІ, ЯК ДОМА

У нашій країні немає, мабуть, жодної дорослої людини, який не доводилося б користуватися послугами залізничного транспорту. Поїзди та електрички в СРСР щодня приймають понад 10 мільйонів пасажирів. Це приблизно чверть перевезень усієї земної кулі. Причому, з кожним роком кількість пасажирів на залізничному транспорті зростає. Так, на Південно-Західній залізниці обсяг перевезень у пасажиро-кілометрах в першому півріччі збільшився порівняно з тим же періодом минулого року на 5,6 процента.

Залізничний транспорт сьогодні можна назвати найбільш пунктуальним. Він менше, ніж усі інші види, особливо в нашій республіці, залежить від метеорологічних умов. Обмежена пропускна спроможність залізниць і максимальна насиченість руху вимагають якнайсуворішого додержання графіка. Від нього насамперед залежить і виконання плану, і успіх всієї експлуатаційної роботи.

Підвищується швидкість руху поїздів. Ряд пасажирських поїздів переведено в розряд фірмових, у багатьох з них збільшено кількість вагонів. Однак інтенсивність руху є і певним бар'єром для підвищення швидкості. Вона постійно знаходиться на оптимальному, відповідному пропускній спроможності залізниці, рівні. Пасажир і сьогодні, як правило, проводить у поїзді досить довгий період часу. Тому дуже важливо забезпечити йому максимум вигод, створити таку обстановку, щоб він почував себе як вдома.

У нинішньому році в поїздах,

що формуються на Південно-Західній залізниці, збільшено кількість купейних і плацкартних місць. Пасажирів обслуговують бригади, які складаються з кваліфікованих працівників, що доставляють спеціальну підготовку. У вагонах завжди можна одержати свіжі газети і журнали, шахи, шашки, гарячий чай. На багатьох лініях укладено безстикові рейки.

Розклади складаються з таким розрахунком, щоб поїзди прибували на станції призначення, як правило, в ранкові години. Найчастіше пасажир проводить у дорозі ніч: це зручно. Водночас з літнім графіком руху введено багато причіпних вагонів прямого сполучення. Завдяки їм зменшилась кількість пересадок.

Особлива увага приділяється перевезенням дітей з північних районів країни на літній відпочинок. Для них призначаються спеціальні поїзди або виділяються безпересадочні вагони. Спеціальні поїзди доставляють до місця призначення також студентські будівельні загопи.

Немало робиться і для поліпшення обслуговування пасажирів на станціях. Будуються нові комфортабельні вокзали, механізуються квітково-касові операції, довідково-інформаційна служба.

Залізничники докладають усіх зусиль з тим, щоб дорога не стомлювала пасажирів і була для нього відпочинком.

В. ЗАСЕНКО,
начальник відділу організації перевезень пасажирів Південно-Західної залізниці.

Комсомолка Олена Десятерик — одна з кращих швачок Дніпропетровського УВП. Як і весь колектив, вона активно включилася у Всесоюзне соціалістичне змагання за підвищення ефективності виробництва, намітила особисте завдання трьох років десятиї п'ятирічки завершити до Дня Конституції СРСР. Ударниця комуністичної праці докладає багато зусиль, щоб дотримати слова, щоденно виконує змінні завдання на 110—115 процентів.

Наполегливу, самовіддану працю молода трудівниця успішно поєднує з активною участю у художній самодіяльності Будинку культури.

На знімку: О. Десятерик.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ПО КРАЇНІ РАД

НА ОГЛЯДІ—ХУДОЖНЯ САМОДІЯЛЬНІСТЬ

14 липня на ВДНГ СРСР почався Всесоюзний огляд-конкурс колективів художньої самодіяльності, який триватиме до кінця серпня. В ньому візьмуть участь вокально-інструментальні ансамблі й агітаційно-художні бригади, лауреати Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості трудящих.

Цей огляд, присвячений 60-річчю ВЛКСМ, — продовження знайомства москвичів і гостей столиці з найкращими колективами, які представляють 25-мільйонну армію любителів самодіяльного мистецтва країни.

За умовами конкурсу кращі агітаційні й ансамблі будуть нагороджені дипломами, а їх керівники і окремі виконавці — медалями ВДНГ СРСР.

ДЛЯ КНИГОЛЮБІВ БАМУ

Нова бібліотека відкрилась у центрі Тинди. Любителі книги одержали просторий читальний зал, зручні приміщення для абонементів з вільним доступом до книжкових полиць.

На центральній дільниці магістралі створено централізовану бібліотечну систему. Крім головного бібліотечного центру в Тин-

ді, в усіх селищах є його філіали, книжковий фонд яких перевищує сто тисяч томів. Кожен будівельник може одержати потрібне йому видання. Якщо його немає на місці, книжку за заявкою доставлять з Тинди. Не забуто й тих, хто працює далеко в тайзі: для їх обслуговування створено понад 50 пересувних бібліотек.

РУБЕЖІ РИСІВНИКІВ

Першу чергу зрошувальної системи для нового рисорадгоспу «Краснореченський» збудовано в експлуатацію в басейні річки Белої в Приморському краї. В господарстві передбачено зайняти чеками не менш як шість тисяч гектарів земель — п'ятнадцять років тому таким було все рисове поле краю.

Після березневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС посівна зрошувана площа розширилась тут майже втричі, а виробництво рисового зерна збільшилось учетверо.

Рисівники краю гаряче сприйняли рішення липневого Пленуму ЦК КПРС. Вони наполегливо борються за дальше збільшення виробництва зерна. Рубежі приморських рисівників — до 1990 року довести посівні риси до ста тисяч гектарів, щороку виробляти 400 тисяч тонн зерна.

(ТАРС).

З ПЕРЕВИКОНАННЯМ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

На початку третього року п'ятирічки колектив Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» взяв підвищене соціалістичне зобов'язання, спрямоване на дострокове виконання завдань 1978 р., на дальше підвищення ефективності виробництва і якості роботи. Приклад киян наслідували інші колективи підприємств та об'єднань Товариства.

Про те, як колектив «Контакту» справляється з накресленими трудовими рубежами і розповідається в матеріалі, що його вміщує нижче.

Колектив КДВО «Контакт», прагнучи успішно перетворити в життя рішення XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України, включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання за дострокове виконання плану 1978 року, за підвищення ефективності виробництва і якості роботи, взяв на третій рік п'ятирічки підвищені соціалістичні зобов'язання. Причому деякі пункти в них зазнали змін у бік збільшення. Зокрема, якщо на початку року намічалось випустити надпланової продукції на суму 110 тисяч і реалізувати її на 100 тисяч карбованців, то в березні, зваживши свої резерви і можливості, колектив вніс у ці цифри істотні поправки: вирішено виробити продукції понад план на 130 тисяч і реалізувати на 115 тисяч карбованців.

Для забезпечення виконання зобов'язань адміністрація разом з партійною і профспілковою організаціями, первинною організацією УТОГ розробили основні заходи, які включають організаційно-масову роботу, роботу з кадрами, виробничо-господарську та інші сторони діяльності.

Особлива увага звернута на організацію соціалістичного змагання, як один з найефективніших факторів підвищення продуктивності праці і якості продукції, досягнення вагомих виробничих показників. Умовами передбачено трудове суперництво між відділами заводоуправління, в цехах — між змінами, дільницями та бригадами, індивідуальне змагання за звання ударника комуністичної праці, «Кращий за професією», «Майстер-золоті руки».

Підсумки роботи підбиваються щомісячно на засіданні загальному профспілки і правління первинної організації УТОГ. Цеху-переможцю вручаємо перехідний прапор і грошову премію, а колективам зміни, дільниці, бригади та переможцям індивідуального змагання — грошові премії. До того ж останні заносяться до Книги Пошани і на Дошку пошани підприємства.

Останнім часом в об'єднанні знаходить поширення нова форма соціалістичного змагання — так званий аксайський метод (від почину робітників Аксайського заводу пластмасових виробів Ростовської області). Полягає він у тому, що робітники вносять свої пропозиції щодо скорочення затрат часу на виконання змінних норм за рахунок приведення в дію наявних резервів, тобто фактично це є підвищення змінних норм виробітку. При цьому робітникам, які запропонували скоротити затрати часу на 10 процентів, виплачується 50 процентів одержаної від цього економії коштів протягом двох місяців, на 15 процентів — протягом трьох, на 16 і більше процентів — протягом п'яти місяців. Цим рухом на підприємстві вже охоплено 39 чоловік.

В результаті впровадження заходів, спрямованих на підвищення ефективності виробництва, колектив досяг значних успіхів у праці. Зокрема, за підсумками роботи у першому кварталі цього року об'єднання зайняло перше місце серед підприємств Мінського району м. Києва і завоювало перехідний Червоний прапор райкому Компартії України і виконкому районної Ради народних депутатів.

Добрих результатів досягнуто і за перше півріччя. При зобов'язанні 60 тисяч з початку року понад план вироблено продукції на 103,3 тисячі карбованців, реалізовано її на 57,6 тисячі карбованців, що становить 106,7 процента до зобов'язання. Передбачалося за цей час підвищити продуктивність праці проти плану на 1 процент і знизити собівартість продукції на 0,4 процента, фактично ж ці показники становлять відповідно 5,2 і 3,5 процента. Надпланових прибутків одержано 94,3 тисячі карбованців, тобто на 79,3 тисячі карбованців більше, ніж передбачалося зобов'язаннями. Питома вага продукції вищої категорії якості в загальному обсязі збільшилась проти плану на 1,8 процента (наміча-

лось 0,9 процента). Перевершено рубежі і по інших показниках.

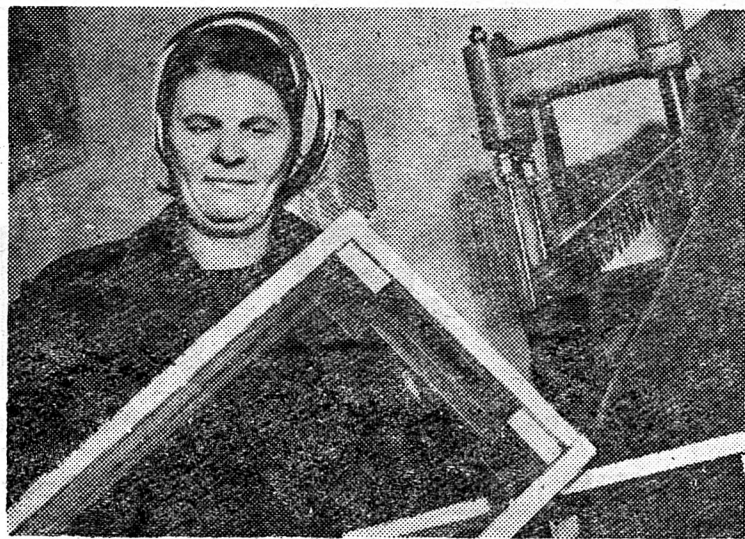
Звичайно, ці всі здобутки результат наполегливої, самовідданої праці робітників, які докладають усіх зусиль для виконання поставлених перед ними завдань. Багато з них працює із значним випередженням виробничого графіка. Наприклад, свердлувальники П. Д. Грива, К. Х. Матусян, штампувальники О. Н. Царюченко, слюсар-складальник М. А. Глобещ, лакувальник А. Н. Грищенко вже справились із своїми особистими п'ятирічними планами, слюсарі-електромонтажники Н. З. Волинець і П. М. Кутко з чотирирічними. Трирічні плани вже виконали 183 чоловіки і чотири бригади, зокрема, розкром, гальваніків та інші.

Ритмічно працюють всі цехи об'єднання. Особливо слід відзначити цех пресування пластмасових деталей, де начальником М. П. Рибальченко. Майже всі члени цього колективу охоплені соціалістичним змаганням, 56 процентів з них — ударники комуністичної праці, завдання другого кварталу по випуску продукції виконано на 102,2 процента. Добре трудяться робітники поліграфічного цеху — начальник М. З. Мучник, литва пластмас — начальник О. А. Вайншток.

В об'єднанні ведеться плано-мірна повсякденна боротьба за підвищення якості роботи і якості виробів. На це спрямована комплексна система управління якістю, система бездефектної праці, широко розгорнуте соціалістичне змагання за звання підприємства високої культури та інші заходи, які дають свої позитивні результати. Зокрема, у першому півріччі здано продукції з першого пред'явлення 97,8 процента при зобов'язанні 95 процентів, тобто на такому рівні практично працює кожний другий робітник. 56 робітників трудяться з правом ставити на своїх виробках особисте клеймо. Об'єднання зовсім не мало рекламій на реалізовану продукцію.

Адміністрація, громадські організації і далі спрямовуватимуть творчу енергію колективу робітників на підвищення кількісних і якісних показників, на дострокове виконання завдань третього року і п'ятирічки в цілому.

А. ЗАСЛАВСЬКИЙ,
начальник відділу праці
і зарплати КДВО «Контакт».

На трудовому календарі робітниці Дніпродзержинського УВП, ударниці комуністичної праці Лідії Григорівни Голик вже березень 1980 року. На збиванні тари вона виконує норми виробітку на 170—180 процентів.

На знімку: Л. Г. Голик за роботою.

Фото Й. МІНЬКА.

КОРИСНИЙ СЕМІНАР

Нещодавно Київський обласний відділ УТОГ провів семінар голів і перекладачів первинних організацій. В ньому, зокрема, взяли участь голви, які під час звітно-виборної кампанії були обрані вперше.

На семінарі велику увагу було приділено вивченню книг Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва «Мала земля» і «Відродження», які мають велике значення для піднесення масово-політичної роботи, в тому числі й серед членів Товариства. Книга «Мала земля» написана людиною, яка від самого початку війни і до її переможного завершення брала в ній безпосередню участь. Тут показані наші чудові люди, що відстояли честь і незалежність Батьківщини, розкрито докореда могутності Збройних Сил СРСР, всього радянського народу. Книга закликає всіх людей доброї волі робити все для того, щоб не допустити нової війни.

У книзі «Відродження» йде велика розмова про діяльність КПРС і Радянського уряду, робітників, селян, інтелігенції в період відбудови зруйнованого війною народного господарства. Вона є керівництвом до дії в наш час.

Говорячи про значення книг «Мала земля» і «Відродження», голова Київського міського відділу УТОГ С. М. Губкін наголосив на завданнях, які стоять перед первинними організаціями УТОГ, їх головами і перекладачами, зокрема у справі мобілізації членів Товариства на виконання завдань третього року і десятої п'ятирічки в цілому.

Виступили на семінарі голова первинної організації авіазаводу Г. М. Майдебур, голова первинної організації СПКТБ Ж. Трохименко, голова Білоцерківського міжрайвідділу С. В. Сидорова, голова Богуславського міжрайвідділу Л. І. Євтушенко, редактор газети «Наше життя» П. І. Булатов та інші.

З учасниками семінару розглянуто також питання ведення документації, зокрема, складання планів роботи, звітів вищестоячим організаціям.

Безперечно, семінар був корисним для його учасників. Він сприяв підвищенню активності голів і перекладачів, що в свою чергу позитивно вплине на піднесення бойовитості первинних організацій.

Г. СЕРГІЄНКО.

ПОПЕРЕДУ—НОВІ ВИСОТИ

Недавно ми переступили поріг середини десятої п'ятирічки. За цей час зроблено чимало добрих справ. Керуючись рішеннями XXV з'їзду КПРС, XXV з'їзду Компартії України, Пленумів ЦК КПРС оргвідділ ЦП УТОГ спрямував роботу на покращення масово-політичної та ідейно-виховної роботи в Товаристві.

Значною віхою стало проведення звітно-виборної кампанії в ході якої було зміцнено і оновлено керівні ланки, до складу бюро, правління обрані більш активні, добре підготовлені члени Товариства. Серед них кращі представники УТОГ — передовики виробництва і сільського господарства, інтелігенція.

На звітно-виборних зборах і конференціях узагальнено позитивний досвід, нагромаджений первинними організаціями і низовими відділами, звіти і вибори стали хорошою перевіркою досягнутого, продемонстрували гаряче прагнення учасників тісними справами відповісти на рішення партійних з'їздів і X з'їзду УТОГ.

На зборах і конференціях панувала атмосфера ділового обговорення доповідей, критики і самокритики.

Не менш важливою подією став обмін членських квитків, котрий завершився в ювілейному році. В ході обміну проведено велику роботу по виявленню і охопленню членством нечуючих, що досягли 16-річного віку. В результаті цього членами Товариства стали ще 395 осіб.

Протягом двох з половиною років в усіх обласних відділах регулярно проводились пленуми і засідання на яких розглядалися різноманітні питання життя і ді-

яльності Товариства. Правління міських, міжрайонних і районних відділів УТОГ свою роботу планують і проводять відповідно до Статуту.

З метою надання допомоги і здійснення контролю за їх роботою в першому півріччі були зроблені комплексні перевірки по організації культурно-масової і політико-виховної роботи, розвитку фізичної культури і спорту, художньої самодіяльності, побутово-обслуговування, трудовлаштування і виробничому навчанню у Ворошиловградському, Дніпропетровському, Житомирському, Закарпатському, Івано-Франківському, Кіровоградському, Миколаївському, Одеському, Полтавському, Ровенському, Сумському, Херсонському, Чернігівському, Чернівецькому обласних відділах. Підсумки перевірки заслухано на президії ЦП УТОГ і прийнято відповідні рішення, спрямовані на усунення недоліків та покращення всієї роботи.

Слід відзначити, що рішення партійних з'їздів та X з'їзду УТОГ, пленумів ЦК КПРС і ЦП УТОГ неухильно виконуються і перевищуються. Всі обвідділи протягом двох з половиною років справлялись з виконанням намічених заходів і контрольних цифр. Цьому сприяло соціалістичне змагання. Найкращих успіхів домоглися Житомирський, Львівський, Івано-Франківський, Одеський, Ворошиловградський відділи. За два з половиною роки вибороли звання «Колектив відмінної роботи» десять Будинків культури, 17 клу-

бів, два міськвідділи, один райвідділ і 19 міжрайвідділів УТОГ. Вперше протягом 1976—1977 років організовано соціалістичне змагання між гуртожитками УВП і виробничих об'єднань в ході якого гуртожитки Полтавського УВП-1, Херсонського, Бродівського, Дрогобицького, Лебединського, Єнакіївського вибороли звання «Гуртожиток зразкового порядку». Особливо активізувалась робота культзакладів в ході підготовки до 60-ї річниці Великого Жовтня, обговорення проектів Конституції СРСР і УРСР. Зміцнів зв'язок культзакладів з виробництвом.

В планах роботи культзакладів, поряд з політичними, естетичними і антирелігійними, моральними і правовими питаннями велике місце приділяється питанням виробничо-технічної пропаганди, популяризації досягнень передовиків виробництва, ударників комуністичної праці.

В 1975—1977 роках проходив перший Всесоюзний фестиваль самодіяльної художньої творчості трудящих, в якому взяло участь 256 колективів УТОГ з числом учасників — 5 тисяч чоловік. Лауреатами Всесоюзного фестивалю стало шість колективів художньої самодіяльності, чотири — стали лауреатами республіканського фестивалю, 19 нагороджені дипломами I ступеня республіканського оркомітету і 24 колективи — дипломами II ступеня.

Велику допомогу культзакладам надає Науково-методичний кабінет клубної роботи, котрий розробляє і висилає рекомендації

культзакладам, працівники кабінету систематично тримають в полі зору їх роботу, надають практичну допомогу, виїжджаючи на місця.

За два з половиною роки п'ятирічки проведено чималу роботу по трудовлаштуванню і виробничому навчанню. На підприємствах Товариства здобули професії 1283 молодих робітників при плані 1145.

З 1976 року і до нинішнього часу в санаторіях і Будинках відпочинку, по туристичних путівках відпочили 8 тисяч осіб.

Успішно йде робота в лабораторіях Київських науково-дослідних інститутах педагогіки і отоларингології.

Значне місце займає робота з нечуючими, що мешкають в сільській місцевості. Це і подвірні обходи, і виїзди колективів і бригад художньої самодіяльності.

Широкого розмаху набув розвиток фізкультури і спорту. Щороку проводяться обласні і республіканські змагання з усіх видів спорту, спартакіада «Бадьорість і здоров'я».

Попереду нові завдання, які полягають в повсякденному і систематичному покращенні і вдосконаленні всієї організаційної і культмасової роботи, в дальшому втіленні в життя рішень партійних з'їздів і пленумів, у вихованні у трудящих глухих непримиренності з фактами недисциплінованості, розхлябаності, рішучої боротьби з порушниками правопорядку, з пияцтвом та іншими антисуспільними явищами несумісними з мораллю і способом життя радянських людей.

Й. ЗДОРОВИЛО,
заст. начальника оргвідділу
ЦП УТОГ.

На перших порах, коли Марія Андріївна Асененко прийшла на Чернігівське асеново-виробниче підприємство, все їй здавалося незвичним, адже знань, тим більше практичних навичок у швейній справі вона не мала. Але дівчина не залишилася самотньою. На допомогу їй прийшли ветерани виробництва, наставники, які оточили її повсякденною увагою і турботою, передавали їй багатий досвід.

Минулого року Марія успішно закінчила курси виробничого навчання і з усією пристрасною молодістю взялася за роботу. Вона з перших днів показала себе знайомим спеціалістом, а невдовзі досягла рівня передовиків. Змінні завдання дівчина виконує на 130 процентів, добиваючись високої якості роботи. Як одній з кращих виробничників підприємства, їй присвоєно високе звання ударника комуністичної праці.

Фото І. ЩЕРБАНОКА.

Літературна емоційка

ЛЕНИН

Ленин — и сердце светлеет,
и хочется жить и жить.
Тело его — в Мавзолее,
дело — в сердцах стучит.
Ленин — есть правда на свете,
правда борьбы и труда.
Веет весенний ветер,
вечно земля молода!
Ленин — надежды мира,
Ленин — лучшее в нас.
Стальной и непобедимый
шагает рабочий класс.
Ленин — сердце твоё и моё.
Ленин — бессмертие наше.
Ленинской партии курсом идем,
мирного неба на страже!

Анатолий СИМОНЕНКО.
м. Харків.

БАТЬКІВЩИНІ

Живемо тобою, Батьківщино!
Сьогодні твоїм живемо,
Працю свою і розум, і силу
Тобі, наша рідна, віддаємо.
Щоб саяв хліб злотокосям
На неозорих твоїх полях,
Щоб щастя і мир навіки вплелось
У твій широкий, ясний шлях.
Живемо тобою, Батьківщино,
Радянська наша сторона!
Ти все вперед ідеш невпинно
З Серпом і Молотом в руках!
Досягнемо нових висот,
Нашу ходу ніхто не спинить,
Бо світло Ленінських думок
і партія вперед вестимуть.

РІДНА МОВА

Чи є що дорожче
За рідну мову?
Чи є що миліше
Звучання слів?
Немає нічого!
У рідній мові —
Вітчизна-мати.
У рідній мові —
Твоє життя.
Поки вона лунає
Наше щастя
Розквітає.

Іван СТРОНСЬКИЙ.
Тернопільська обл.

НЕ ЗДЕШНІЕ БУДУТ ВЕЧНО!

— Ты, парень, видає,
не здешний!

Послышался крик дружка,
Когда зайца сомлевшего
Я выпустил из мешка.
— Ты, видно, такой убогой,
Жалеешь и всех и воя!
Иду я своей дорогой,
Дорога ведет меня.
И рождь я люблю, и небо,
И птиц, и животных всех.
Ни разу жестоком не был,
Считаю, что это — прех!
Смеются порою люди
И пальцем тычут в меня.
Ну что ж — меня не убудет,
Таким уже вырос я.
Несчастны «здесьние» люди,
Кто слабых умеет бить,
Кто рыбу корзиной удит,
Ей выход сумев закрыть.
Кто хитрый и очень ловкий,
И храбро, из-за угла,
В упор из тульской двустволки
Стеляют они в орла.
Готовы всегда к атаке,
Лопают ближних своих;
Живут, угнетенные в страхе,
Что кто-то слопаёт их...
А мне уж лучше не здесьним
С живыми дружить, любить
Весною чинить скворешни,
Зимою синиц кормить.
Для злых я плохой, конечно,
Но свой я среди своих...
Не здесьние будут вечно,
И жизнь на земле — от них!

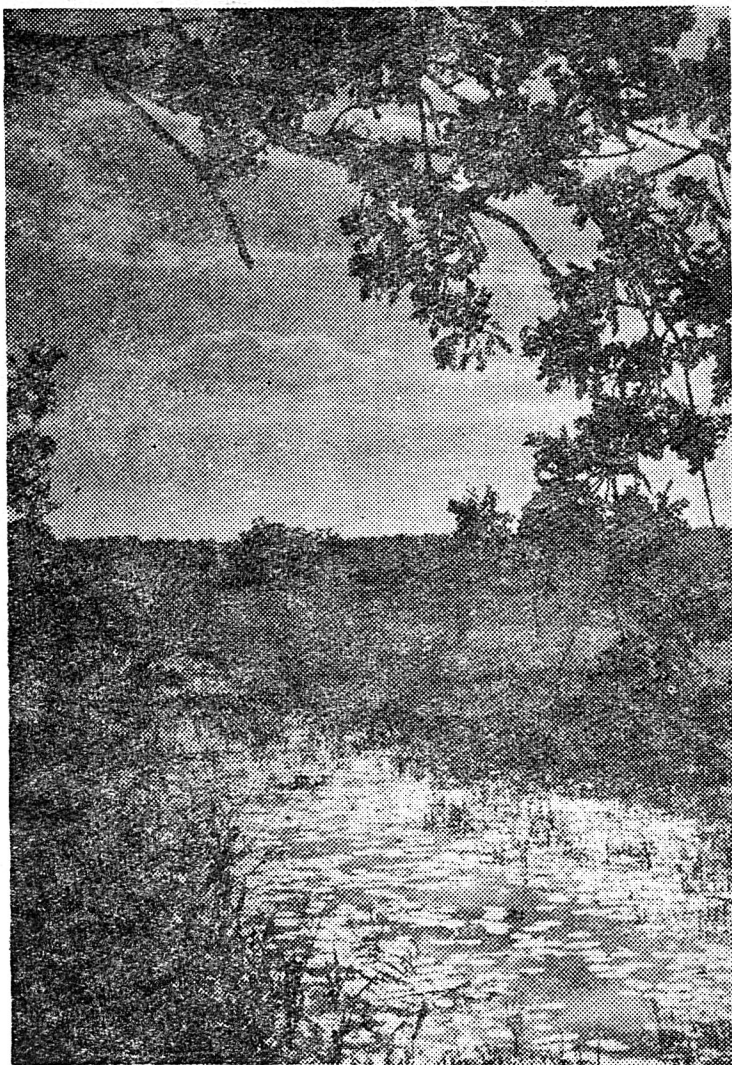
Николай НЫРОВ.
м. Вінниця

СИРЕНЬ

Дверь открывая без доклада,
Вхожу нежданно к тебе,
Друг-фронтвик,
Узнай мне надо,
Как нынче дышит тебе?
Да ты опять
Витаешь где-то,
Рассыпав рифмы
Пред собой.
Ты за сиреневым букетом,
Как за завесой дымовой...
Чтоб стих живее получился,
Бальзам сиреневый вдохни!
Но вижу я: ты отлучился
В те гарью пахнувшие дни...

Леоніду Чалюку
Сирени дух неодолимий
Как утро радостен и чист,
Но едим пороком и дымом
Пропал ты, друг-артилерист.
Да, нам с тобою было круто,
Зато какой сегодня день!
Как гроздь майского салюта,
Переливается сирень.
Тебе вдохнуть всю радость мира
Осколок в легких не дает...
Но все привольнее, все шире
Страна весенняя цветет!

Сергей АБАЗИН.
Одеська обл.

У КОНЧІ ЗАСПІ.

Фото В. ТИТОВА.

ЛЮБИСТОК

Де зіронька згубила краплі сліз,
Де літєплом дощів пролилось
Літо,
Любисток під вікном твоїм
Проріс,
Здивовано розкривсь назустріч
Світу.
Чим дух любистку полонив мене,
Що радісно від нього я хмелю?
Хмарину смутку хутко розжене,
Солодкі сни і спогади навіє.
Він для життя, від поговорів злих
І чари розпуски не тільки
Зблизика.

Щоб зваблювати хлопців
Молодих,
Дівчата коси мінють у любистку.
Де зріс любисток, ходить там
Любов,
Там розквітає кожна мить
Коханням.
А серце неспокійно б'ється знов
І знову перехоплює дихання.
П'яни, любистку, ніжно зеленій,
Роздай всього себе аж до останку.
Хай не щезає дух чарівний твій
У синяві майбутніх днів та ранків.

Голубіють, ясно голубіють
Очєнята-проліски твої.
Я спинаюсь, в подиві німію,
Затишають навіть солов'ї.
І нехай кружляють люті зими —
Не приб'є морозом пелюстки.
Я хмелю і весною з ними,

Відступають прожиті роки.
Закипають весни щедро квітом,
У зеленій повені гаї.
А мені б стояти і німіти
Перед ніжним поглядом твоїм.
Костянтин ЛАЗАРЕНКО.
Вінницька обл.

Когда-то мать учила нас:
«На черный день, на черный час,
На черный хлеб, на хлебный
квас

Имей копейку про запас».
И про запас я сберегла,
Как говорится, что смогла.
Но этот денежный запас,
Поверте мне, я хоть сейчас
Могу отдать до пятак
За ситец белого платка,
За дым пахучий над избой,
За неба полог голубой,
За ночь, за день, за свет, за тень.
Чтоб не пришел тот черный
день.

Раиса БЫКОВСКАЯ.
м. Донецьк.

Як тільки в небі ніч розтане —
Хмаринки сріблом вже бринять.
Торкнулось сонце, ледь рум'яне,
Тих довгих струн, щоб пісню
грать, —
Натхненну пісню, пісню нову,
Всіх з днем веселим привітати,
А ввечері спочити знову.

Роман ЛЮБАРСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

Як до зими готувалися

БАЙКА В ПРОЗІ

У Будинку культури, а називати його не будемо, бо ті, про кого казка, себе впізнають, стали готуватися до зими. Засідання правління провели, говорили про те, що добре взимку в теплі працювати і про економію палива не забути. План підготовки до зими затвердили. А от виконати його — руки не дійшли...

Зима не чекала — нагрнула. Кинулись люди паливо шукати. Знайшли, привезли, затопили. Раптом диво: з груби дим в кімнати пішов, сажа летить, вогонь в грубах горить, а тепла немає. Люди від холоду зубами клацають. А звідки теплу бути, коли димоходи не чищені, вікна не утеплені, двері з грубок на підлогу падають?

І економія в труби виділяла, а тепла немає. Оце й казці кінець. Краще було б нерозумних господарів покарати, ото був би справжній кінець. А то все по-старому йде.

Іван ГАЙОВИЙ.

В ДОБРУ ПУТЬ

Літературна студія, що діє при Донецькому будинку культури ще зовсім молода, але дев'ять глухих поетів і прозаїків, членів студії, активно виступають на сторінках альманаху «Альфа» та в стінгазеті, готуючи «Літературні сторінки».

Пропонуємо вашій увазі, шановні читачі, кілька поезій студійців.

ВЕСНА

Как быстро весна пролетела,
Как быстро сады отцвели,
Как быстро черешни поспели
И детские годы прошли.

ДЕДУШКА

У меня есть дедушка,
как зима седой.
У меня есть дедушка
с белой бородой.
На груди у дедушки
орден золотой,
На груди у дедушки
Ленин молодой.
И меня мой дедушка
на руках носил.
На рейхстаге дедушка
знамя водрузил.

Лариса АНТОНОВА,
ученица 6 класу.

ЛЮДСКІЕ КОНТАКТЫ

Однажды я увидела глаза
В толпе людей по улице
спешащих, —
Чистейшие, как детская слеза,
Кричащие в потоке говорящих.
Из недр души взрывался этот
крик:
— Остановитесь! Дайте вашу руку!
Запечатлело сердце этот миг
И сжалось, испытал внезапно муку.
Тот юноша к участию взывал
Пронзительными серыми глазами
И сердце на ладони предлагал
взамен участию —
Искал контактов с нами.
Но вот к нему подруга подошла
И осторожно пальцами коснулась,
И на мгновение радугу зажгла —
Его лицо к подруге повернулось.
Я поняла, что он глухим рожден,
Неслышащим ни тишины, ни
шума,
Что одиноко стоя под дождем,

Он прокричал свою немую думу.
Мне захотелось ближе их узнать
И так случилось, что меня
впустили.
Открытый мир захлопнулся опять,
И я в гостях осталась в этом мире.
В нем было тихо, чисто и светло.
Неоскверненный слух невинным
оставался,
Язык, не подражая никому, молчал,
Лишь ум упорно к сути
пробивался.
Сама гармония царил в той душе
И сторожила мир безмолвный и
прекрасный,
И лабиринт души, казавшийся
пустым,
Наполнен был восторгом жарким,
страстным.
Он полон был добра и красоты,
В нем жили мать, любимая и дети.
Он наблюдал полет своей мечты
И звезды собирал при лунном
свете.
Была учеба, знал он ремесло,
Но почему так часто тосковал он?
Ногами попирали людское зло
И к людям он тянулся так
отчаянно.
К нему однажды женщина
пришла
В ней все звенело, все в ней было
звуком.
Она своей руки не отняла,
Когда он робко взял ее за руку.
Она молчала... Не нужны слова

Тому, кто может слышать только
душу
Её ладонь в его руке была.
Она молчала... Как ее он слушал!
Он знал о Космосе. Нередко на
Земле
Ему встречались чуждые миры.
Иные обжигали, а иные
Загадочно светили с той поры.
Он приближался часто, звал
глазами,
Все напряжением и сердца, и ума.
И наблюдал как люди исчезали
В своих квартирах и своих домах
Захлопывались ставни, двери,
окна...
Он, сожалея, робко отходил
и замыкался сам.
Пока он не был в силах прорвать
кольцо
Враждебных темных сил.
Но каждый раз, на новом
поединке,
Глаза в глаза, своих не отводя,
Он плавил, плавил льдинку-
холодинку
И радуется дружбе, как дитя.
Мы часто видимся — таких, как
он, немало.
Откройте ваши души и сердца.
Не отводите взгляда, как бывало,
От напряженно ждущего лица.

Тамара ПЕРЕПЕЧАЙ.

ПРИСВЯЧЕНО ЗНАМЕННІЙ ДАТІ

У бібліотеці Дніпропетровського будинку культури УТОГ оформлена книжкова виставка під назвою: «Комсомол — це гордість і слава країни», присвячена 60-річчю ВЛКСМ. Тут же експонуються ілюстрації, які допомагають читачам тліше розкривати зміст книг.

Є також тематичні списки рекомендованої літератури. Зокрема, «Всесоюзна молодіжна». Список зроблений на цупкому папері, де зображені обкладинки книг про комсомол і брошура з промовою Л. І. Брежнєва на XVIII з'їзді ВЛКСМ. Поряд ілюстрація «На другий комсомольський конференції».

Інший список оформлений у вигляді невеликого зошита. На кожній сторінці його — свій підзаголовок. Наприклад, на першій — «КПРС — про комсомол і молодь», на другій — «У вогні революції народжений» (1917—1918) і т. д. До кожного підрозділу підібрані цитати.

Книжкова виставка і рекомендовані списки літератури оформлені з метою широкої пропаганди книг, присвячених знаменній даті. Тут ми проводимо індивідуальні бесіди з членами УТОГ та інші заходи.

Л. ГВОЗДОК,
бібліотекар Дніпропетровського будинку культури.

МАНДРІВКА В ІСТОРІЮ

Недавно прупа відпочиваючих «Соснового бору», серед них — мандрівники Львівського паровозово-ремонтного заводу Володимир Курилас разом з родиною, бригадир оздоблювальників деталей до більярдних столів Євгена Зелінська з Бродівського УВП, швеймотористка Львівського підприємства «Силует» Христина Тягун з сином Ярославом та багато інших відвідали Музей народної архітектури та побуту Української РСР.

При вході на територію Музею відвідувачів з «Соснового бору» зустріли дівчата у національному українському вбранні і ласкаво запросили зробити мандрівку у далеке минуле України.

Перше, що побачили екскурсанти — вітряк, який, по-старечому поскрипує, продовжує поволі крутити жорна. Сучасному жителю міста і села, у якого на столі щоденно є свіжий запашний хліб, важко уявити собі щорічне життєве життя селян. А саме тоді, отой, хто володів отаким вітряком-млином, жив заможноріччю одним із поважніших господарів серед своїх односельчан. До нього везли молоти зерно на хліб, і біля вітряка збиралася, часом, довга черга.

З косягору, де стоїть млин-вітряк, відкривається чудовий краєвид своєрідного музею просто неба. На площі, розміром близько 100 гектарів, розміщено експозицію дожовтневого села. З невеличкими гайми й садами, пагорбами й ярами, з перепадом висот до 50 метрів, з водоймищами та видолинками, зручними для створен-

ня ставків, вона якнайкраще відповідає мальовничості й своєрідності етнічно-географічних зон України.

Діюча нині експозиція першої черги Музею показує, готує чиним, архітектуру та побут українського народу другої половини XIX — початку XX століття. Незважаючи на нещадний гніт, соціальної нерівності та безправ'я, трудовий народ відтворював у витворах своїх рук природне поняття про красу, розкривав свій невичерпний талант, був, як говорив Максим Горький, основоположником і творцем мистецтва.

До нас хвально відкотили селянський віз, запряжений баскими кіньми гнідої масті. Вусатий дядько у солом'яному брилі, сірій свитині, широким шароварах, взутий у сиром'ятні постолі. Польовуючи батоном, він запропонував прокатати екскурсантів з вітерцем аж он до отого села, і далі навкруг всієї експозиції, яка складається нині з чотирьох секторів «Середня Наддніпрянина», «Слобожанщина», «Полісся» і «Поділля».

На возі, встеленому пахучою соломкою, розмістилася малеча, а дорослі попрямували до села навпростець. Дорога привела їх до критої очеретом хати бідняка. З сіней, у відкриті двері, видно вбогу обстановку — велика пліч, на жердці бідняцька одіж. Земляна долівка припорошена пахучими травами. Над столом — мисник з череп'яним посудом, під голим стінами — довгі лави. За хатою зеленіє клаптик городу.

Покривленою і тісною вуличкою

Робітники Ізюмського приладобудівного заводу імені Дзержинського, що на Харківщині, Анатолій Дмитрович Ткаченко і Олег Петрович Прохоров (на знімку зліва направо) не тільки добре працюють. Вони є активістами клубної роботи, сприяють в організації культурного і змістовного відпочинку членів УТОГ компактної групи підприємства.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

Товариство книголюбів

У листопаді минулого року серед трудівників Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» було організовано відділення Всесоюзного товариства книголюбів. Обране правління із запалом взялося за роботу — встановило тісний контакт з книжковим магазином, що на Мінському книжковому масиві.

За час, що минув, у товариство книголюбів прийнято понад п'ятсот чоловік, з них більше половина нечужих. Це — переважно робітники цехів і дільниць, а також інженерно-технічні працівники об'єднання.

Секретар правління книголюбів, інженер-конструктор відділу головного конструктора КДВО «Контакт» Л. П. Коломієць розповідає:

— У перший день книжковий магазин виділив нам для розповсюдження серед трудівників різноманітну літературу на суму в 100 карбованців. А нині сума за розповсюджені книги сягає за тисячу карбованців. Нелегка це робота — задовольнити різноманітні запити всіх наших трудівників, які в основному прагнуть придбати твори всебітньо відомих класиків, як вітчизняних, так і зарубіжних, а також літературу з багатьох галузей знань. Все ж радіє серце, коли бачиш, що робота правління книголюбів приносить людям користь.

Серед нечужих найбільше книг придбали К. Вовк — майстер цеху вимрювальних приладів, О. Мушинський — робітник, Л. Нестеренко — токар, Л. Дубровіна — техник-технолог та інші.

Загальновідомо величезна роль художньої літератури у формуванні комуністичного світогляду в свідомості нечужої людини. Тому людина, позбавлена слуху, повинна щоденно спілкуватися з книгою. Дружба з нею збагачує внутрішній світ людини, формує у неї правильне розуміння мети і смислу життя, а також допомагає пізнати навколишній світ.

Починаючи заслужує розповсюдження і на інших підприємствах та в об'єднаннях Товариства.

С. КАМЛИЦЬКИЙ,
юрист.

І. БЕРЕЗНЯК.

РЕЛІКВІ НАРОДНОЇ СЛАВИ

КЛЮЧІ ВІД МІСТА

Понад 40 пам'яток старовини намічено реставрувати на Україні в цьому році. Ведуться роботи на Червоній площі в Києві, із землі виростають стародавні фортечні стіни Кам'янець-Подільського, скидає «поношений одяг» Успенський собор у Харкові. І кожен з цих об'єктів потребує особливого, нестандартного реставраційного вирішення.

Три дні стояв з військом турецький паша біля Кам'янець-Подільського, розглядаючи його неприступні оборонні споруди, а тоді вигукнув: «Тільки аллах міг створити цю фортецю. Тільки аллах може і взяти її!» Справді, сама природа подбала про неприступність міста. Річка Смотрич, круто змінюючи напрям, тече в глибокому сорокаметровому каньйоні, огинаючи його з усіх боків. Єдиний прохід по суші охороняється замком, а саме місто укріплене фортечними стінами, оригінальними брамами-пастками, баштами, що височать над під'їзними дорогами. І не дивно, що за всю 900-річну історію міста нікому не вдалося взяти його силою, ніхто не одержував ключ від нього.

А сьогодні група архітекторів-реставраторів спеціального управління Держбуду УРСР відроджує старовинне обличчя Кам'янець-Подільського, щоб вручити людям ключі від нього, прилучити до його багатоглибкої історії нинішнє і прийдешнє покоління.

— Реконструкція Старого замку, оборонних бастіонів — це лише початок відбудовних робіт. З часом будуть реставровані церкви і костіоли, архітектурний ансамбль Ринкової площі, — розповідає начальник відділу управління Є. М. Платицька. — Ми розробляємо проекти реставрації найцінніших архітектурно-меморіальних споруд, збираючи архівний матеріал. Розташування однієї балки чи перекриття, наприклад, може дати відомості про архітектуру даху, а старовинна гравюра розповість про прикраси. Місце древньої будівлі нерідко буває зайняте пізнішими забудовами. Іноді їх доводиться і ламати, якщо архітектурна пам'ятка має велику історичну цінність.

Подібний приклад навела В. І. Корнеева, автор проекту реставрації Успенського собору XVIII століття в Харкові. Зовнішній барокий декор (оздоблення) храму, який був зроблений пізніше і не відповідає стилю, буде знято, а внутрішній, виконаний з великим смаком майстрами минулого століття, — залишено.

Сміливим проектом, який спочатку декому здавався навіть надто сміливим, є проект реставрації Гостинного двору видатного архітектора минулої століття Луджі Рука на Червоній площі в Києві. Автор його — В. П. Шевченко, яка ось уже кілька років працює над відродженням цієї унікальної в архітектурному плані площі. Вона запропонувала не просто відбудувати Гостинний двір, а й добувати його, як і намічав спочатку сам архітектор. Нарядний, гарний ряд аркад матиме ще ефектніший вигляд, коли перед фасадом виросте так званий «Фонтан Самсона».

Архітектор-реставратор не просто відновлює старовину, він відновлює духовних цінностей. У цьому розумінні він — коваль «ключів від стародавніх міст».

Є. НАЗАРЕНКО.

Редактор П. БУЛАТОВ.

Консультація нашого життя для вас, колишні воїни

Інваліди Великої Вітчизняної війни. Вони оточені постійним піклуванням партії і держави. Тільки за останні роки опубліковано кілька нових нормативних актів, які передбачають для них додаткові пільги. Насамперед це стосується працевлаштування колишніх воїнів. Наше законодавство надає їм всі умови для заняття по-сильною суспільно корисною працею.

Керівники підприємств, установ і організацій зобов'язані створювати необхідні умови для роботи інвалідів, організовуючи, де це можливо, спеціальні цехи і надомну працю. Допомога по тимчасовій непрацездатності виплачується таким трудівникам у розмірі ста процентів заробітку, незалежно від стажу.

Працюючі інваліди війни III групи одержують пенсію в повному розмірі, якщо сума пенсії і заробітку не перевищує 300 карбованців на місяць. У тих, хто має I або II групи інвалідності, пенсія зберігається повністю незалежно від заробітку.

Інвалідам війни поряд з медичним обслуговуванням у поліклініках і лікарнях подається також медична допомога в спеціальних лікувально-профілактичних закла-

дах. Медикаменти за рецептами лікарів усі вони одержують безплатно, шороку для них виділяється не менш як 10 процентів путівок у санаторії і пансіонати. У необхідних випадках колишні воїни забезпечуються всім тим, що створює їм додаткову зручність, в тому числі й спеціальними засобами пересування.

Так, інваліди війни з важкими ураженнями ніг мають право одержати безплатно автомобіль «Запорожець» з ручним керуванням, якщо для них водіння автомашини не протипоказане. У зв'язку з підвищенням цін на ремонт і технічне обслуговування легкових автомобілів з I березня цього року інвалідам війни, які мають автомобілі, видається грошова компенсація в розмірі 120 карбованців на рік. Слід мати на увазі, що вони користуються правом безплатного проїзду на всіх видах міського пасажирського транспорту (за винятком таксі). Крім того, для них передбачена сезонна тарифна пільга (з 1 жовтня по 15 травня) при проїзді залізницею і користуванні окремими видами морського транспорту, літаків.

Значною допомогою від держави користуються колишні воїни

при одержанні житла і спорудженні індивідуальних житлових будинків. Виконками місцевих Рад народних депутатів зобов'язані подавати їм у цьому всерйозному до-помогу. Скажімо, такі забудовники, що проживають у сільській місцевості, можуть одержувати від держави безпроцентні позички в розмірі до 1500 карбованців з погашенням протягом 10 років.

Хочеться нагадати і про таке: інваліди війни I і II груп повністю звільняються від сплати прибуткового податку з усіх видів заробітку. Від сплати ж сільськогосподарського податку звільняються сім'ї, до складу яких входять інваліди Вітчизняної війни I групи (якщо в сім'ї тільки один працездатний), а також ті господарства, де однією сім'єю живуть інвалід війни II групи, один працездатний і діти віком до 16 років. Ця ж пільга поширюється на господарства, які мають у своєму складі інвалідів Вітчизняної війни I і II груп, двох працездатних і не менш як п'ятьох дітей віком до 16 років. Для інших же сімей, членами яких є інваліди війни I—II груп сума податку знижується наполовину. Виконками місцевих Рад народних депутатів надано право повністю або частково звільняти від сплати податку господарства, в яких основними працівниками є інваліди війни II групи.

С. КАМЛИЦЬКИЙ,
юрист.

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18,
редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.

ИНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального
правления Украинского общества глухих.